

Pozostałości antyczne w Marinie el-Alamein są wyjątkowe z wielu względów. Bliskość Aleksandrii powoduje, że obecnie stanowią prawdopodobnie jedyne miejsce pozwalające tak intensywnie i szeroko badać relikty architektury będącej pod jej bezpośrednim wpływem. Niemożliwość pełnego zbadania ruin Aleksandrii, niszczonej przez lata wraz z rozwojem wielkiej współczesnej metropolii, stwarza sposobność poszukiwań odpowiedzi na pytania badaczy właśnie w el-Alamein. Studia nad detalem architektonicznym przybliżyły nam wygląd budowli Aleksandrii. Równocześnie prace nad pozostałościami domów odkrytych w el-Alamein przedstawiają obecnie największą grupę badanych wykopaliskowo budynków mieszkalnych w typie grecko-rzymskim w Egipcie. Wraz z postępowaniem studiów nad relikdami osiedli w el-Alamein pojawiła się potrzeba zebrania fragmentarycznie dotychczas omawianych technik budowlanych w jedno całościowe opracowanie. Mogło do tego dojść dzięki wyjątkowej sposobności podjęcia przez autora równoległych studiów archiwalnych i pracy terenowej. W latach 2018 i 2019 były to ostatnie działania misji konserwatorskiej Politechniki Wrocławskiej na stanowisku w Marinie el-Alamein. Od roku 2021 natomiast pierwsze takie prace na stanowisku w Marinie el-Alamein, El Darazya. Ponadto w pracy wykorzystano wizję lokalną i dokumentację kiosku grobowego Qassabat el Gharbiya znajdującego się około pięciu kilometrów od wybrzeża morskiego, na południe od stacji kolejowej w el-Alamein.

Główną część pracy stanowi zbiorcze omówienie antycznych technik budowlanych zaobserwowanych na obszarze el-Alamein, dysertacja została więc tak uporządkowana by wykorzystać w pełni pozyskany materiał. Na wstępie autor przedstawia problematykę badawczą, potrzebę podjęcia studiów oraz metodologię przyjętą w trakcie pracy. Dalej następuje przedstawienie okresu historycznego oraz sytuacji osiedli antycznych z rejonu el-Alamein. Kolejne rozdziały wychodzą od szerokiego horyzontu badawczego by skupić się ostatecznie na opracowywanym regionie. Rdzeniem pracy jest omówienie technik budowlanych dokonane w porządku procesu budowlanego. Wyjściem do opracowania stały się materiały archiwalne, publikowane raporty wykopaliskowe i studia tematyczne, oraz praca autora w terenie. Tradycyjnemu przedstawieniu grup technik towarzyszą analizy wykorzystujące nowoczesne metody badawcze. Każdy rozdział stara się przedstawić prostą typologię stosowanych rozwiązań i zakres ich wykorzystania. W końcu autor przeprowadza też poszukiwania proveniencji opisanych technik budowlanych. Pracę wieńczy podsumowanie obecnej wiedzy. Autor wyciąga wstępne wnioski o warsztacie mieszkańców el-Alamein oraz przedstawia go na tle okresu.

Efektom pracy jest przede wszystkim wypełnienie luki w obecnej wiedzy o budownictwie prowincjonalnym grecko-rzymskiego Egiptu. Wyjątkowość podjętego opracowania polega na pełnym przedstawieniu rozwiązań konstrukcyjnych w architekturze o niewielkiej, codziennej skali. Takie studium możliwe było dzięki wielości odkrytych i przebadanych wykopaliskowo reliktdów budynków, które stanowiły punkt wyjścia dla podjętych badań. Zaznajomienie się z zagadnieniem pozwoliło na zdefiniowanie nowych problemów badawczych. Autor analizuje co stosowane rozwiązania konstrukcyjne mogą powiedzieć nam o mieszkańcach - budowniczych. Równoległą ścieżką badań jest kwestia wpływu przebiegu procesu budowlanego na obecne rekonstrukcje badanej rzeczywistości